

* si@schillerinstitut.dk * www.schillerinstitut.dk *

Kinas initiativ: Fra undergang gennem selvdestruktion til velstand og fremgang

Af *Natalia Vitrenko*

Her følger tale af Natalia Vitrenko, doktor i økonomi, ukrainsk folkedeputeret i den 2. og 3. sammenkaldelse (1994-2002) og leder af Ukraines Progressive Socialist-parti, på Schiller Instituttets konference, 25-26. nov., 2017. Redigeret oversættelse.

Den eksisterende verdensorden er forældet. Så længe, den fortsætter, vil menneskeheden være truet af spredningen af konflikterne i Mellemøsten, Ukraine og Nordkorea til en atomar Tredje Verdenskrig, og af det verdensomspændende, spekulative finanssystems krak, som vil blive lige så destruktivt. Det er mislykkedes de internationale, globaliserede institutioner, skabt af de førende, kapitalistiske lande under USA's auspicer – Den internationale Valutafond, Verdenshandelsorganisationen, NATO, Verdensbanken og den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) – at løse ét eneste af de mest presserende problemer, menneskeheden konfronteres med: hungersnød, milliarder af menneskers manglende adgang til lægehjælp og uddannelse, narkoafhængighed, handel med mennesker og deres organer og grasserende terrorisme på alle planetens kontinenter. Det er grunden til, at 15.000 videnskabsfolk fra 184 lande udgav deres anden Advarsler til Menneskeheden den 13. nov., 2017 (den første var i 1992), hvor de identificerer globale trusler og foreslår måder til deres løsning.

På denne baggrund kan fornuftige mennesker ikke undgå at forstå behovet for et radikalt skifte i paradigmet for internationale relationer og modellen for globalisering. I det historiske forløb er det nu sket, at Kina har foreslået det nye paradigme. Denne fem tusind år gamle civilisation, der på kreativ vis har vedtaget den nyeste model for en socialistisk økonomi.

Folkerepublikken Kina, med den største befolkning på Jorden, alvorlig indkomstulighed mellem regionerne, lav levestandard og økonomisk og militær tilbagestående, har, inden for et utroligt kort tidsrum, været i stand til at transformere sig selv til en mægtig, agro-industriell magt.

Landets BNP har overhalet USA's. Kina er foran USA og EU med raten og skalaen af sin udvikling. Ikke alene udforsker Kina selv sikkert det ydre rum med sit ambitiøse Måneprogram, men viser også hele verden indskutable succes-

Natalia Vitrenko, Ukraine.

ser med at løse samfundsproblemer. Hvor der for fem år siden var 100 mio. mennesker, der stadig levede i dyb fattigdom i Kina, var der i 2017 kun 43 mio., der levede i fattigdom, og frem til år 2020 vil alvorlig fattigdom være fjernet, iflg. planerne fra Kinas Kommunistiske Parti.

Den kinesiske leder Xi Jinping styrker aktivt internationale forbindelser og finder nye markeder for kinesiske varer, hvis produktion vokser med de største rater i verden. Den kinesiske regering har en klar interesse i at opbygge solide, økonomiske alliancer og gode diplomatiske relationer. Dette kræver en konstruktiv ideologi for udvikling med samarbejde i stedet for nådesløs konkurrence, intriger og finansiel spekulation.

Dette var baggrunden for Kinas initiativ, som Xi Jinping fremlagde i september 2013, for at skabe den Nye Silkevejs økonomiske model under sloganet, »Ét Bælte, én Vej«, i en hidtil uset skala. Projektet forudsiger investeringer for \$3 billioner og omfatter allerede 100 lande på diverse kontinenter. Den kinesiske præsident rapporterede disse parametre på det særlige Bælte & Vej Forum, der blev afholdt i Beijing i maj, 2017. Stats- eller regeringsoverhoveder fra flere end 30 lande, ledere af nationale og internationale, offentlige institutioner og folk fra erhvervslivet deltog i forummet – flere end 1.200 deltagere i alt. Xi lovede, at projektet vil være bygget frem til år 2030. Dette vil blive en transformation af civilisationen, en forandring af verden til det bedre.

Har verdenssamfundet brug for dette? Ja, og meget presserende. Det er grunden til, at det er så vigtigt for regeringsfolk, politikere, eksperter og folkenes diplomati at støtte det kinesiske initiativ.

Vil der være (eller snarere, er der allerede) modstandere af dette initiativ? Det er der uden for enhver tvivl, og det vil der komme. Forsvarerne af den gamle verdensorden vil kæmpe imod det af al kraft. Når alt kommer til alt, så skaber det nuværende, globaliserede system mangelbetingelser for finansielle spekulanter af alle farver, for narkohandlere, korrupte regeringsfolk, krigshøje, der repræsenterer verdens mest magtfulde militær-industrielle kompleks, og de terrorister, de avler.

Redaktion: Tom Gillesberg (ansvh.); Anne Stjernstrøm * KONTAKT OS:

Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v., 1903 Frederiksberg C, tlf.: 35 43 00 33 * Eget tryk * Støt Schiller Instituttets arbejde:
Medlemskab: 1 år: 500 kr., 3 mdr. Intro: 100 kr. * Giro: 564-8408, Homebanking: 1551-

Obamas viceudenrigsminister, Victoria Nuland, med Ukraines præsident, Petro Poroshenko.

Et våben i deres arsenal af midler til at destabilisere situationen på diverse kontinenter er skabelsen af selv-mordstater – selvødelæggende lande – der ødelægger deres egen suverænitet og økonomiske fundament, deres befolkning og deres videnskab og kultur, med det formål at skabe arnesteder for spændinger, zoner med blodige konflikter og for at trække enorme resurser ind i fremprovokering og gennemførelse af krige. I sådanne lande er magten i hænderne på bevæbnede organisationer (både statslige og ikke-statslige), som dræner deres eget lands budgetter og dømmer deres befolkning til uhorste lidelser.

Et levende eksempel på denne, den gamle verdensordens kamp imod den nye, er Ukraine.

Det var ingen tilfældighed, at, netop i efteråret 2013, hvor verden hørte Xi Jinpings annoncering af det Nye Silkevejsprojekt, begyndte statskuppet i Ukraine. Hele verden ved nu, at dette skete i henhold til planer og under direktion fra USA, og med stærk støtte til information og finansiel støtte og organisatorisk støtte fra USA.

Resultatet af de politikker, som Ukraine vedtog efter kuppet, nemlig integration i den Europæiske Union og NATO og at bevæge sig i retning af krig med Rusland, alt sammen fuldstændig under USA's udefrakommende ledelse, forårsagede stor skade.

BNP. Den reelle BNP, iflg. tal fra Verdensbanken for 2014-2016, faldt med halvdelen, til 50,9 % af niveauet for 2013. Selv den projicerede vækst i BNP på 2 % i 2017 vil kun øge det med 1 procentpoint i forhold til niveauet i 2013 (til 51,9 %).

Jeg bør bemærke, at den liberale, økonomiske model, der blev gennemført fra 1992 iflg. IMF's forskrifter og med dens lån, allerede tidligere var ruinerende for Ukraine. Med et reelt BNP på \$261,9 mia. i 1990 var Ukraine blandt verdens top ti lande per capita BNP. I 2016 var den reelle BNP en tredjedel af niveauet i 1990 (\$93,3 mia.). De seneste tre år har leveret et endnu mere knusende slag gennem den forcerede afindustrialisering af landet.

Et hovedelement i denne proces var ideologien med »Eurointegration« for Ukraine, der førte til underskrivelsen af Ukraines Associeringsaftale med EU i 2014, aflysningen af produktionssamarbejde med Rusland og tabet af de enorme, russiske markeder for Ukraines fabrikker. Hele sektorer af vores nationale økonomi er gået tabt som resultat: raketbyggeri, skibsbyggeri, flyindustrien og køretøjsindustrien. Maskinbyggeri var den magtfulde kerne i industrien i det sovjetiske Ukraine, som omfattede 30,5 % af den totale industriproduktion i 1990. I 2013 var denne andel faldet til 10 %, og i 2016 – til 5,8 % af den totale industriproduktion, der i sig

selv var faldet med 25 % siden 2014. Økonomer skønner, at, hvis den nuværende politik fortsætter, vil maskinbyggeri kun tegne sig for 2 % af industriproduktion i 2020.

På denne baggrund har der selvfølgelig været en stejl stigning i arbejdsløsheden og i antallet af arbejdere, der forlader landet. Selv før kampene i Donbass havde 4 million mennesker forladt landet for at søge arbejde i Rusland, og flere end 2 million var rejst til EU-lande. Statskuppet, krigen i det sydøstlige Ukraine, massive politiske undertrykkelser og forceret afindustrialisering har alle bidraget til den store befolkningsstrøm ud af landet. Med indførelsen af visafri rejse til EU, vil dette kun stige. Jeg vil give et eksempel fra Polen: i 2013 var der 9.800 ukrainske borgere, der arbejdede i Polen på formelle arbejdstilladelser. I første kvartal af 2017 var dette tal steget ti gange, til 98.000. Herudover arbejder omkring 1 mio. ukrainere i Polen på midlertidige arbejdstilladelser. Den polske udenrigsminister Waszczykowski har sagt, at 1,3 mio. visa med arbejdstilladelse blev udstedt til ukrainere i 2017, og i 2018 vil der blive udstedt en halv gang flere!

Og dette er uden at nævne, hvor mange af mine landsmænd, der af nød og arbejdsløshed har været tvunget til at flygte til Tjekkiet, Ungarn, Tyskland, Spanien, Slovakiet og andre lande!

Det skyldes, at livsbetingelserne derhjemme bliver mere og mere utålelige.

I løbet af disse tre år er vores nationale valuta (hryvnia) blevet devalueret med en faktor på næsten tre en halv (fra 8 hryvnia til 26,5 hryvnia til dollar). Ifølge regeringsstatistikker er priserne i Ukraine steget med en faktor på 2,72 – næsten en tredobling – i den samme tidsperiode. Det er klart, at udenlandsk kapital vinder meget fra denne form for devaluering af vores arbejdsstyrke, af Ukraines industriproduktion og af vore nationale resurser. Der foregår en skjult og åbenlys udplyndring, en nådesløs, ydmygende udnyttelse af Ukraines arbejdere.

Lad os se på ændringerne i den månedlige minimumsløn. Selv om priser og takster steg til skyhøje niveauer, så lå minimumslønnen i 2015-2016 på kun halvdelen af det, den var i 2013. Ikke før den 1. januar 2017 blev den sat

en smule op (til 3200 hryvnia, eller \$123), hvilket stadig er 20 % under 2013-niveauet. Det generelle lønsystem i Ukraine er blevet grusomt forvrænget. Topledere i det nationale gasselskab Naftohaz, Nationalbanken, Ukrainiske Jernbaner osv., får en månedsløn på hundreder tusinder eller endda millioner af hryvnia (ti tusinder af dollar), alt imens det overvældende flertal af arbejdende mennesker frister en elendig tilværelse på \$100 eller \$200 om måneden. Folk er tvunget til at beskadige deres helbred og fratage sig selv fritid og ferie, mens de arbejder i to eller tre jobs for at forsørge deres familie. Eller opgive at få børn. Eller flygte ud af landet.

Pensionisternes situation er endnu værre. Den månedlige minimumspension, fastlagt af Euromaidan-regimet, er forblevet på under halvdelen af niveauet fra 2013 igennem disse år. Halvdelen af de 11,8 million pensionister i Ukraine får dette minimumsniveau. Og den pensionsreform, der blev vedtaget i sidste måned, som det blev forlangt af IMF, har kun gjort situationen værre, som har effektueret en forhøjelse af pensionsalderen, reduktion af den enkelte pensions faktiske beløb og har frataget millioner af ansatte deres pensionsfordele.

Det er grunden til, at den ukrainske befolkning dør i uhyrlige rater. Ukraine ligger på førstepladsen i Europa i 2017 med hensyn til niveauet af psykiske lidelser og dødsrate. Ifølge officielle statistikker er der, ud af en befolkning i Ukraine på 52 million i 1990, nu 42 million tilbage. Men i modsætning til den internationale praksis med at foretage en folketælling hvert tiende år, har der ikke været foretaget folketælling i Ukraine siden 2001. Det er med overlæg. Regimet ønsker ikke at stå til regnskab for folkemordet, og de ønsker at kunne udføre stemmesvindler ved at registrere millioner af døde sjæle. Økonomer skønner, baseret på forbruget af brød, at der ikke lever flere end 25 million mennesker i Ukraine i dag. Eftersom 6 million af nedgangen i befolkningstallet kan henregnes til tabet af Krim og dem, der lever i de selverklærede Donbass-republikker, betyder det, at Ukraine har mistet 21 million mennesker siden 1990 gennem emigration og overskuddet af dødsfald i forhold til fødsler.

FN's rapport om Menneskelig Udvikling 2017 bemærker, at Ukraine faldt fra en 50. plads på Index for Menneskelig Udvikling i 2015, og til en 84. plads i 2016.

Gallup Institute i USA udgav i denne måned en undersøgelse, der rangerer Ukraine som et af de tre lande med den højeste grad af »lidelse« i verden, sammen med Haiti og Sydsudan. Undersøgelsen viste, at kun 9 % af befolkningen af Ukraine anser sig selv for at have fremgang, 41 % lider, og 50 % er et sted midt imellem.

En af faktorerne i den ukrainske befolknings lidelser er den vanvittige stigning i husstandsforbrugsudgifter.

Stigningen i taksterne for gas til husstande i de seneste tre år er et godt eksempel. Disse takster er næsten tredoblet! Men den 3. nov., 2017, gennemtvang IMF alligevel fire nye betingelser for at udbetale den næste bid af dens lån til Ukraine. En af disse betingelser er at sætte taksten for husstandsgas til befolkningen op endnu engang. Dette til trods for det faktum, at Ukraine har sin egen produktion af naturgas (omkring 20 mia. kubikmeter årligt), som fuldt ud dækker befolkningens behov! En

af lederne af Euromaidan, Arsenij Jatsenjuk, fordømte højlydt den tidligere regering for dette og lovede, at gaspriserne ville blive skarpt sænket. Sænket, mon? Som premierminister for Ukraine glemte Jatsenjuk sine løfter, men han glemte ikke at øge sin egen nettoværdi.

Præsident Petro Poroshenko glemte ligeledes sine løfter. Han gendøbte broderkrigen i det sydøstlige Ukraine »Antiterrorist-operationen« (ATO), hvilket er en absolut forkert definition, og lovede at afslutte den på få dage. I stedet har den fortsat i tre et halvt år!!! Ifølge tal fra FN fra maj 2017 er flere end 10.000 mennesker blevet dræbt, inkl. 3.000 civile. Desuden er ti tusinder blevet såret eller er kommet til skade, og flere end 3 million er flygtet fra regionen som flygtninge, enten i Rusland eller i andre regioner i Ukraine.

Statens udgifter til militæret er nu 5 % af det årlige BNP. Skøn over de forfærdelige omkostninger til genopbygning efter den enorme ødelæggelse i Donbass er allerede oppe på \$50 mia.! Det svarer til to tredjedele af Ukraines budget for 2018! I stedet for at tvinge Kiev til at gennemføre sin del af Minsk-aftalerne fra februar 2015, som, efter resolutionen i FN's Sikkerhedsråd 17. februar 2015, blev et internationalt lovdokument, som var obligatorisk for alle parter at gennemføre, så lukker USA og de førende EU-lande øjnene for den krigeriske holdning hos det ukrainske regime, som jeg hævder, har en direkte interesse i at fortsætte blodbadet. Det skyldes, at, hvis krigen slutter, så ville det ukrainske regime blive nødsaget til at genopbygge infrastrukturen og fabrikkerne i Donbass, som det har ødelagt, og stå til regnskab over for befolkningen i Donetsk og Lugansk for ikke at imødekomme regeringens sociale forpligtelser og for folkemord imod det ukrainske folk.

Alle opinionsundersøgelser viser, at mindst to tredjedele af den ukrainske befolkning kræver en afslutning af krigen i den sydøstlige del af vort land. Men der er andre styrker, der prædiker nazismens misantropiske ideologi. Disse omfatter forskellige nynazistiske partier, bevægelser, frivillige bataljoner og ikke-statslige organisationer. De finansieres generøst af ukrainske oligarker og sponsorer i Vesten, mens præsidenterne og andre ledere i USA og EU-landene lukker øjnene for den åbenlyse fascisme. Disse mennesker lægger ikke skjul på deres holdninger eller ideologi! De har navngivet gader og avenuer ikke alene i Kiev, men i hele Ukraine, efter deres idoler Stepan Bandera, Roman Shukhevych og Yevhen Konovalets, som var kollaboratører og agenter for tysk militæretterretning, Abwehr. Sloganet »Ære til Ukraine – ære til heltene« var blevet vedtaget i april 1941 på den Anden Store Forsamling af terrororganisationen, Organisationen af Ukrainske Nationalister, OUN(b) (som på det tidspunkt var i alliance med Hitler for at bekæmpe USSR), som et slogan til en hilsen og et svar, ligesom »Heil Hitler – Sieg Heil«. I Ukraine efter Maidan-kuppet blev det gjort til en officiel hilsen.

Nutidens nazister er komplet uhæmmede – de udnytter ikke blot tilstanden af lovløshed, men sponsoreres også af regimet – og de skaber ravage i hele landet. De arrangerede kulblokaden fra Donbass; de bruger angrebsmetoder for at tage banker, selskaber, butikker og

foretagenders og politiske partiers kontorer; de får udstillinger af kunstnere, de ikke kan lide, aflyst; de lægger pres på domstolene på en udfordrende åbenlys måde; og de tæver fredelige demonstranter og terroriserer hele landets befolkning. Vores parti, Ukraines Progressive Socialistparti, og jeg selv personligt som dets leder, har oplevet dette direkte.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at overbringe min dybtfølte tak til alle vore venner fra LaRouche-bevægelsen og Schiller Institutet, som i forskellige former – artikler, erklæringer, demonstrationer og en parlamentarisk forespørgsel i EU-parlamentet – har støttet vort partis kamp for en progressiv transformation i verden, og for at forvandle Ukraine til en demokratisk og fremgangsrig nation.

I oktober 2017 blev det kendt, at Ukraine, på trods af alt, vil gå med i det Nye Silkevejsprojekt ved at give kinesiske godstog lov at krydse sit territorium en route til EU-landene, og gennem Kinas import af fødevarerprodukter, inkl. mel, slik, vodka, madolie osv. Som borger i mit land, politiker og videnskabskvinde, var jeg meget glad for at høre, at Ukraine ikke ville være isoleret fra dette århundredets projekt.

Men jeg forstår desværre også, at, i et land, der er ved at falde fra hinanden, med en tilbagestående økonomi, en befolkning, der terroriseres og med bevæbnede bander,

der hærger, er der en trussel om, at ethvert seriøst, internationalt projekt vil blive ødelagt. Og hvad, hvis nynazistiske bander besætter Ukraines kernekraftværker eller store, kemiske fabrikker? Hvad vil der ske med transportkorridorerne og godstogene, der kører igennem dem? Derfor er normaliseringen af situationen i Ukraine, afslutningen af broderkrigen, fjernelsen af paramilitære grupper, og forbud mod den nynazistiske ideologi og mod partier og bevægelser, der prædiker den – alle disse skridt må omgående tages, ikke alene for selve Ukraine, men for hele verdenssamfundet, der kæmper for fremskridt og udvikling.

Først da vil dette sorte hul på det eurasiske kontinent blive fjernet. Så vil der skabes betingelser for at genoprette et solidt, økonomisk fundament for Ukraine og for at skabe millioner af nye, moderne jobs, betingelser for emigranternes tilbagevenden til deres land, for en støt stigning i indkomster og livskvalitet for befolkningen, og for Ukraines fulde optagelse i en ny, progressiv model for global civilisation, hvor der, som Kina foreslog, vil være:

**fred i stedet for krig,
samarbejde i stedet for konkurrence,
respekt i stedet for ydmygelse,
overflod i stedet for sult.**